

41

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 14 stycznia 1956 r.

w sprawie gospodarowania papierem przeznaczonym na wykonywanie druków manipulacyjnych oraz opakowań papierowych i kartonowych z nadrukiem.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Gospodarowanie papierem przeznaczonym na wykonywanie druków manipulacyjnych oraz opakowań papierowych i kartonowych z nadrukiem odbywa się w ramach narodowych planów gospodarczych na podstawie centralnych bilansów materiałowych i planów rozdziału.

§ 2. 1. Centrala Wydawnicza Druków ustala roczne ilości (limity) druków manipulacyjnych i pomocniczych (formularze, instrukcje, cenniki, katalogi itp.) liczone w ilości papieru potrzebnego na te druki dla poszczególnych resortów stosownie do ich potrzeb w ramach globalnej ilości papieru przeznaczonego na druki manipulacyjne i zawiadamia o ustalonych ilościach zainteresowane ministerstwa (urzędy centralne) oraz Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) opakowań papierowych i kartonowych z nadrukiem,
- 2) druków manipulacyjnych przeznaczonych na potrzeby jednostek podporządkowanych Ministrom Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych.

§ 3. 1. Zaopatrzenie w druki manipulacyjne następuje w trybie określonym w zarządzeniu Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z dnia 9 lipca 1953 r. w sprawie

trybu zaopatrywania w druki akcydensowe i ich dystrybucji (Monitor Polski Nr A-66, poz. 805).

2. Zaopatrzenie w papier przeznaczony na opakowania papierowe i kartonowe z nadrukiem następuje w trybie określonym zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z dnia 20 marca 1954 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w artykuły papiernicze (Biuletyn Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 10, poz. 48). Nabyty w tym trybie papier właściwe jednostki oddają do przerobu zakładom graficznym dla wykonania opakowań z nadrukiem.

§ 4. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z dnia 9 lipca 1953 r. w sprawie trybu zaopatrywania w druki akcydensowe i ich dystrybucji (Monitor Polski Nr A-66, poz. 805) w zakresie zaopatrzenia w opakowania papierowe i kartonowe z nadrukiem,
- 2) zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z dnia 8 lipca 1953 r. w sprawie gospodarowania papierem przeznaczonym na wykonywanie druków akcydensowych (Monitor Polski Nr A-66, poz. 804).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: E. Szyr

42

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

z dnia 31 grudnia 1955 r.

w sprawie ustalania cen zbytu na wyroby nietypowe i nietypowe roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez wyroby nietypowe rozumieć należy wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja — mając charakter jednostkowy lub małoseryjny — jest wykonywana przy zastosowaniu indywidualnych procesów technologicznych lub rozwiązań konstrukcyjnych w związku z wymaganiami określonymi w jednorazowym (indywidualnym) zamówieniu odbiorcy.

2. Przez roboty (usługi) nietypowe rozumieć należy roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, dla których brak jednolitych cen.

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen zbytu wyrobów lub robót (usług) nietypowych, o których mowa w § 1, jest jednostkowa kalkulacja wstępna kosztu własnego, sporządzona przez

dostawcę (wykonawcę) zgodnie z zasadami i według wzorów obowiązujących w przemyśle maszynowym przy sporządzaniu kalkulacji wyrobów (robót) nietypowych.

2. Kalkulacja wstępna kosztu własnego powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach i wzorach, na których podstawie dział głównego technologa przedsiębiorstwa ustala ilość i rodzaje materiałów bezpośrednich oraz rodzaje operacji i czas robocizny bezpośredniej, niezbędnych do wykonania nietypowego wyrobu lub roboty.

3. Na podstawie danych, o których mowa w ust. 2, ustala się planowany koszt własny nietypowego wyrobu lub roboty przyjmując:

- 1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzenia kalkulacji, przy czym narzut procentowy kosztów zakupu należy obliczać w wysokości ustalonej planem techniczno-ekonomicznym w stosunku do wykazanej w kalkulacji wartości materiałów łącznie z paliwem technologicznym; poszczególne pozycje materiałów należy wykazać ilościowo i wartościowo w załączniku a) do kalkulacji;

- 2) koszty specjalne — według kosztów wytworzenia modeli, narzędzi, sprawdzianów itp., jeśli są wykonane we własnym zakresie; w razie konieczności korzystania z obróbki obcej należy wyszczególnić rodzaje obróbki oraz ustalić jej koszt na podstawie cennika lub w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem dokonującym obróbki; poszczególne rodzaje kosztów specjalnych należy wykazać w załączniku c) do kalkulacji;
- 3) koszt robocizny bezpośredniej — według obowiązującego taryfikatora robót i obowiązujących stawek płac;
- 4) koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne, sprzedaży) — według procentowych narzutów przyjętych w planie techniczno-ekonomicznym; obliczenia narzutów kosztów wydziałowych dokonuje się w oparciu o planowe stawki procentowe poszczególnych wydziałów biorących udział w wykonaniu danego wyrobu nietypowego lub nietypowej usługi; poszczególne pozycje robocizny bezpośredniej oraz związane z nią narzuty kosztów wydziałowych należy wykazać w załączniku b) do kalkulacji.

§ 3. 1. Dostawca (wykonawca) jest obowiązany sporządzić kalkulację (§ 2) w terminie 14 dni od daty otrzymania kompletnego pod względem technicznym zamówienia co do wyrobów, których cykl produkcji nie przekracza 3 miesięcy, lub w terminie 1 miesiąca — co do pozostałych wyrobów.

2. Jeśli zgodnie z umową o dostawę nietypowego wyrobu (wykonanie nietypowej roboty) odbiorca jest zobowiązany dostarczyć dostawcy (wykonawcy) dokumentację konstrukcyjną lub technologiczną bądź wzorzec (wzorce) — terminy, o których mowa w ust. 1, liczy się od daty otrzymania dokumentacji lub wzorca przez dostawcę (wykonawcę).

3. W wyjątkowych przypadkach, gdy wykonanie nietypowego wyrobu wymaga przeprowadzenia dłuższych prac lub badań w zakresie jego konstrukcji lub technologii, co uniemożliwia prawidłowe opracowanie kalkulacji wstępnej w terminach, o których mowa w ust. 1 i 2, termin ten może ulec przedłużeniu decyzją właściwego centralnego zarządu uzgodnioną z jednostką nadrzędną odbiorcy.

§ 4. Ceny na wyroby i roboty (usługi) nietypowe, o których mowa w § 1, będą ustalone:

- 1) gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 250.000 zł — przez dostawcę (wykonawcę) w porozumieniu z odbiorcą; w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala centralny zarząd dostawcy (wykonawcy) w porozumieniu z centralnym zarządem (jednostką równorzędną) odbiorcy;
- 2) gdy wartość całego zamówienia przewyższa 250.000 zł, a nie przekracza 1.000.000 zł — przez centralny zarząd dostawcy (wykonawcy) w porozumieniu z centralnym zarządem (jednostką równorzędną) odbiorcy; w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Ministerstwo Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca;
- 3) gdy wartość całego zamówienia przekracza 1.000.000 zł — przez Ministerstwo Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca; w razie nieosiągnięcia porozumienia sprawę przekazuje się do decyzji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. W sprawach ustalenia cen, o których mowa w § 4, decydują:

- 1) dyrektorzy centralnych zarządów wchodzących w skład Ministerstwa Przemysłu Maszynowego — w razie nieosiągnięcia porozumienia pomiędzy dostawcą a odbiorcą oraz gdy wartość całego zamówienia wynosi ponad 250.000 zł, a nie przekracza 1.000.000 zł;

- 2) Dyrektor Departamentu Planowania i Produkcji Ministerstwa Przemysłu Maszynowego — w razie nieosiągnięcia porozumienia pomiędzy centralnym zarządem dostawcy a centralnym zarządem (jednostką równorzędną) odbiorcy oraz gdy wartość całego zamówienia przekracza 1.000.000 zł.

§ 6. 1. Porozumienie w sprawie ustalenia ceny zbytu (§ 4) następuje w drodze przesłania odbiorcy (centralnemu zarządowi lub jednostce równorzędnej oraz ministerstwu, któremu podlega odbiorca) wniosku według obowiązującego wzoru wraz z kalkulacją kosztu własnego w jednym egzemplarzu. Odbiorca jest obowiązany w terminie 14 dni od daty otrzymania wniosku zawiadomić dostawcę o przyjęciu proponowanej ceny lub zgłosić w tym terminie zastrzeżenia.

2. Uważa się, że odbiorca (centralny zarząd lub jednostka równorzędna oraz ministerstwo, któremu podlega odbiorca) wyraził zgodę na wysokość proponowanej ceny, jeśli w ciągu 14 dni od daty otrzymania wniosku nie udzielił odpowiedzi wyrażającej stanowisko w sprawie wysokości proponowanej ceny.

§ 7. 1. W razie gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 250.000 zł, dostawca (wykonawca) przesyła w terminach, o których mowa w § 3, wniosek o ustalenie ceny zbytu wraz z kalkulacją do odbiorcy.

2. Jeśli nie dochodzi do porozumienia pomiędzy dostawcą a odbiorcą w sprawie wysokości ceny (§ 4 pkt 1), dostawca przesyła wniosek o ustalenie ceny zbytu wraz z jednostkową kalkulacją wstępną, opinią odbiorcy i swymi wyjaśnieniami w dwu egzemplarzach do nadrzędnego centralnego zarządu w terminie 7 dni od daty otrzymania (podtrzymania) zastrzeżeń. Kopię pisma przekazującego sprawę do centralnego zarządu dostawca przesyła odbiorcy, który powinien przedstawić zastrzeżenia w terminie 14 dni swojej jednostce nadrzędnej.

§ 8. 1. W razie gdy wartość całego zamówienia przekracza 250.000 zł, dostawca przesyła w terminach, o których mowa w § 3, wniosek o ustalenie ceny zbytu wraz z kalkulacją do centralnego zarządu, któremu podlega:

- 1) w 2 egzemplarzach, gdy wartość zamówienia nie przekracza 1.000.000 zł;
- 2) w 3 egzemplarzach — w pozostałych przypadkach.

2. Jeden egzemplarz wniosku wraz z kalkulacją dostawca przesyła jednocześnie do odbiorcy, który powinien w terminie 14 dni zgłosić swojej jednostce nadrzędnej ewentualne zastrzeżenia co do wysokości proponowanej ceny.

3. Jeśli centralny zarząd dostawcy nie dochodzi do porozumienia z centralnym zarządem (jednostką równorzędną) odbiorcy, wniosek o ustalenie ceny zbytu wraz z jednostkową kalkulacją wstępną, otrzymanymi zastrzeżeniami i swymi wyjaśnieniami, centralny zarząd przesyła w 2 egzemplarzach do Departamentu Planowania i Produkcji Ministerstwa Przemysłu Maszynowego w terminie 7 dni od daty otrzymania (podtrzymania) zastrzeżeń. Kopię pisma przekazującego sprawę Ministerstwu Przemysłu Maszynowego centralny zarząd przesyła do jednostki nadrzędnej odbiorcy, która powinna swoje zastrzeżenia przedstawić nadrzêdnemu ministerstwu w terminie 14 dni.

§ 9. 1. W razie gdy wartość całego zamówienia przekracza 1.000.000 zł, centralny zarząd dostawcy — po dokonaniu analizy kalkulacji oraz stwierdzeniu prawidłowości jej opracowania — przesyła w terminie 7 dni od daty otrzymania wniosku wraz z kalkulacjami w 2 egzemplarzach do Departamentu Planowania i Produkcji Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, podając wysokość proponowanej ceny oraz ewentualne uwagi.

2. W razie nieprzyjęcia zastrzeżeń zgłoszonych przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca, Departament Planowa-

nia i Produkcji Ministerstwa Przemysłu Maszynowego przesyła akta Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen) powiadamiając o tym ministerstwo, któremu podlega odbiorca.

§ 10. W razie gdy nietypowy wyrób lub nietypowa robota (usługa) zostały wykonane dla własnych potrzeb przedsiębiorstwa-wykonawcy, rozliczenie następuje w oparciu o koszt planowany (z zachowaniem obowiązujących przepisów szczegółowych w zakresie kalkulowania), z tym że jeśli suma rozliczenia przekracza 250.000 zł, powinno być ono akceptowane przez właściwy centralny zarząd.

§ 11. W razie gdy nietypowy wyrób jest wykonywany na zlecenie biura zbytu (sprzedaży), przez słowo „odbiorca” używane w zarządzeniu należy rozumieć biuro zbytu (sprzedaży) zlecające wykonanie nietypowego wyrobu.

§ 12. 1. W wyjątkowych przypadkach, za które uważa się:

- 1) wykonywanie nietypowych, skomplikowanych remontów, montażu i demontaży oraz usług biur konstrukcyjnych, gdy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji wstępnej,
 - 2) wykonanie robót w ramach akcji ratowniczych, zabezpieczających oraz usuwających zaistniałe awarie,
- dostawca (wykonawca) ustala w porozumieniu z odbiorcą limit należności.

2. Limit należności, o którym mowa w ust. 1, ustala się przed przystąpieniem do prac, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub w czasie wykonywania robót, o których mowa w ust. 1 pkt 2, na podstawie:

- 1) kalkulacji wynikowych uprzednio wykonywanych przez dostawcę podobnych robót lub usług nietypowych;
- 2) szacunku opartego na przesłankach technicznych wynikających z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

3. W razie nieosiągnięcia porozumienia z odbiorcą co do wysokości limitu należności limit ten ustala właściwy centralny zarząd w porozumieniu z centralnym zarządem (jednostką równorzędną) odbiorcy.

4. Ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji wynikowej z uwzględnieniem 5% zysku, przy czym górną granicą tego rozliczenia jest ustalony limit należności.

§ 13. 1. W razie gdy wyrób nietypowy różni się od wyrobów objętych cennikiem lub uzupełnieniami do cennika jakością stosowanych surowców, półfabrykatów itp. lub istotnymi odchyleniami w technologii bądź konstrukcji, należy ustalić jedynie dopłatę do obowiązującej ceny zbytu wyrobu objętego cennikiem lub opust od tej ceny.

2. Dopłatę lub opust, o których mowa w ust. 1, ustala bez względu na wartość całego zamówienia dostawca (wykonawca) w porozumieniu z odbiorcą na podstawie jednostkowej kalkulacji różnicowej, tj. obejmującej w poszczególnych pozycjach jedynie różnice w stosunku do poszczególnych pozycji planowanej (wstępnej) kalkulacji kosztu własnego wyrobu objętego cennikiem lub uzupełnieniami do cennika.

3. Porozumienie w sprawie ustalenia dopłaty (opustu) następuje w drodze wyrażenia zgody odbiorcy na proponowaną wysokość dopłaty (opustu) — w trybie ustalonym w § 6.

4. W razie nieosiągnięcia porozumienia pomiędzy dostawcą a odbiorcą dopłatę do ceny zbytu lub opust od tej ceny ustala właściwy centralny zarząd w porozumieniu z centralnym zarządem (jednostką równorzędną) odbiorcy (§ 6).

§ 14. Cena zbytu (dopłata do ceny lub opust od ceny), ustalona w trybie zarządzenia, obowiązuje jedynie w odniesieniu do zamówienia odbiorcy określonego we wniosku o ustalenie ceny zbytu.

§ 15. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Maszynowego z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i nietypowe usługi, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-73, poz. 895).

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Przemysłu Maszynowego: R. Fidelski

43

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 31 grudnia 1955 r.

w sprawie ustalenia obowiązujących wzorów wniosków o wpisanie nowej odmiany rośliny uprawnej do rejestru odmian oryginalnych i wniosków o zaliczenie odmiany do odmian selekcyonowanych oraz ustalenia norm ilości nasion, jakie hodowca powinien wytworzyć przed złożeniem wniosku.

Na podstawie § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 23 lipca 1955 r. w sprawie wpisu odmian roślin uprawnych do rejestru odmian oryginalnych (Dz. U. Nr 32, poz. 194) oraz § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 30 lipca 1955 r. w sprawie zaliczania odmian roślin uprawnych do odmian selekcyonowanych (Dz. U. Nr 34, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wniosek o wpisanie nowej odmiany rośliny uprawnej do rejestru odmian oryginalnych powinien być złożony według wzoru określonego w załączniku nr 1.

§ 2. Wniosek o zaliczenie odmiany rośliny uprawnej do odmian selekcyonowanych powinien być złożony według wzoru określonego w załączniku nr 2.

§ 3. Wniosek o wpisanie nowej odmiany rośliny uprawnej do rejestru odmian oryginalnych oraz wniosek o zaliczenie odmiany do odmian selekcyonowanych może być złożony po wytworzeniu przez wnioskodawcę ilości nasion, odpowiadającej normom określonym w załączniku nr 3.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. L. Rzendowski